

Tresla se bo gora – rodil se bo »ništrc«?

Po poletni vročini se obeta še vročina politične jeseni

Sloveniji se glede na referendum o drugem tiru in predsedniške volitve ter stopnjevanje predvolilnega boja za državnozborske volitve obeta vroča politična jesen. Vsaj nekaj, saj bo letina oledenila številna pričakovanja. Upajmo, da tudi vroče glave.

Klasičnega samooskrbnega kmeta ni več

Ponudba vlade 200 evrov na hektar kot pomoč za pozeble vinograde ni norčevanje iz kmetijske panoge, ampak protivinogradniška poteza, ki naj jih dotolče. Podrejena je uničevanju domače konkurence in je posredna pomoč uvoznikom tujega vina. Kaj bo z živinorejo – cene krme so se povečale za petkrat in več, domače ni dovolj za preživetje – se odgovorni ne sprašujejo. V Evropi je dovolj mesa in trgovina z njegovim uvozom dobro zasluži. Pred leti so bili kmetje ob nastopu Židana opozorjeni, da je kmetijski strokovnjak, vendar eksponent kmetijsko-trgovskega gremija. Ima posluš za veliki agroživilski kompleks, mali kmet mu je deveta briga, ga ne zanima. Ob teranu to dokazuje odnos do Ogrščka oziroma Vipavske doline. Druge možnosti pravzaprav niti ne pozna, saj je znano, kakšen odnos imajo komunisti do kmeta. Mož napoveduje, da bo predsednik prihodnje slovenske vlade.

Tisti, ki se nas preko staršev drži vonj po hlevu, ne moremo mimo stisk onih, ki so nas kot kmečki narod stoletja osmišljali in nosili glavno breme, bili naše žitje in bitje. Ne da bi se tega zavedli, so postali del zgodovine. Klasičnega slovenskega samooskrbnega kmeta ni več. Tudi dvajset krav, če ni član družine v službi, ne omogoča preživetja. Neki veleživinorejec, ki ima okoli 600 glav goveje živine, mi je zatrjeval, da situacija ni težka, saj dobi okoli tretjino dohodka iz kmetijskih subvencij. Samo od lastnega prihodka ne bi bil uspe-

šen. Ne zemlja, stroji, pasme in sreča, ampak usposobljenost za razpise in »štemplje« piše prihodnost našemu kmetijstvu.

Čeprav smo zgoraj načeli življenjska vprašanja, ta jeseni ne bodo v ospredju. Predvsem zato, ker kmetijstvo pri nas ne uživa ustrezne pozornosti. Še vedno nismo spregledali, da imajo uspešne države najprej urejen agrarni sektor. Njegovo vodenje je tudi najtežje in najodgovornejše, saj zahteva dolgoročni razmislek.

Glede na izboljšane splošne gospodarske razmere, ki se zaenkrat izražajo v proračunskih viških in zmanjševanju nezaposlenosti, bo v ospredju politika v najslabšem smislu besede. Še toliko bolj, ker je sedanja vlada prišla na oblast z moralnimi gesli in jih dnevno teptala kot nobena pred njo. Obračunavanje z njo ne bo problem, obramba ali zagovor sta praktično nemogoča, le alternativo je treba ponuditi. Ta pa je za slovensko demokracijo, iz osamosvojitve izhajajočo alternativo kvadratura kroga. Na podlagi izkušenj iz preteklosti, ki je ne poznajo ali jo ignorirajo, in načrtovanja slovenstvu prilagojene prihodnosti bi bila zmaga na dosegu roke. Pogosto se zdi, da jo s slepim kopiranjem slovenstvu tujih praks niti ne želijo.

Glede na stanje v koaliciji, ki postaja sama sebi največji problem, bi do prihodnosti Slovenije odgovorna in demokraciji privržena vlada dejansko odstopila, prekinila predvolilno agonijo, ki je neverjetno zgodnja, ter z volilnim dnevom, ki bi obsegal referendum, predsedniške in državnozborske volitve, državi omogočila, da ne izgublja denarja in časa, ampak začčenja na novo. To zahteva, karkoli si že mislimo o njem in kakršnokoli je njegovo resnično ozadje, tudi gospodarski polet. Upočasnitev bi bila škodljiva.

Različne štartne osnove

Vodilna stranka se je kljub stalnim napovedim razpada obdržala. Iz strahu pred največjo opozicijsko, kar koalicijo edino povezuje. Ne glede na številčnost so njen ključni člen nekdanji komunisti, ki so odločilni v največji vladni in upokojenski stranki. Njen predsednik ima pogosto zvezane roke. Sodobna OF. Najbolj delavni so na pridobitnem področju. Nikoli po osamosvojitvi niso bili tako usidrani v državem gospodarstvu. Njihova politična moč odmeva že na mednarodnem področju v proruski politiki, ki škodi Sloveniji pri uresničitvi arbitražnega sporazuma. Iz sovjetskega odnosa do tržaškega vprašanja po drugi svetovni vojni se nismo ničesar naučili.

Slovenska demokratična strankarska politika civilno družbo ignorira. Dejstvo je, da daje nekdanjim komunistom izjemno, čeprav prikrito moč. Upokojenska organizacija, sindikat (novo vodstvo bo bolj ideološko), borci, Rdeči križ ...; od Društva

**Na Štajerskem
je udeležba na volitvah
že nekaj časa porazna.
Niso neodgovorni
in premalo patriotski,
le naivni niso.**

slovenskih pisateljev vse do Veteranov **vojne za Slovenijo**, ki niso sposobni pojasniti niti, zakaj smo se Slovenci osamosvojili ... Vse je njihovo. Šolski sistem na vseh stopnjah absolutno obvladujejo. Da medijev, zlasti RTV Slovenija, ne omenjamo. Nedavno dogajanje v Programskem svetu RTV Slovenija pove, da za cilje sredstev ne izbirajo. Vrag je vzela šalo.

Edino presenečenje lahko koaliciji pripravi neuničljivi Karl. Če bo protihrvaški politiki, na to uho Slovenci vedno dobro slišimo, dodal še obljube o zvišanju pokojnin, te realno zaostajajo za okoli 20 %, in plač, kar je glede na gospodarski polet logično, se mu »kanclerski« položaj težko izmakne.

Združene levice ne gre podcenjevati, če se ne bo sama požrla. Lahko postane pomemben člen leve koalicije.

Pomladna opcija?

Kdo jo zna še opredeliti? Nesposobnost postaviti predsedniškega kandidata izha-

ja iz podcenjevanja funkcije. Samožrtvovanje predsednice NSI mogoče najavlja nove čase. Predsedniškim volitvam daje ustrezno resnost in zato zasluži priznanje.

SLS je po zaslugi »titinov« naredila, kar je bilo praktično in teoretično nemogoče. Postala je del zgodovine. Nova Slovenija noče biti krščanska. Gospodarski liberalizem in krščanstvo sta nezdržljiva. S posodobitvijo Krekovega nauka in prakse bi lahko postala relativna zmagovalka. Nasešla je trditvam, da je nekdanja »klerikalna« stranka dosegala uspehe zaradi zlorabe vere in pomoči duhovnikov. Beseda in dejanja (!!!) so ji dajala moč in vpliv. Neresno je druge kriviti za svoj položaj. Ni je naključno zapustilo trdno jedro kristjanov. Ljudje vedo, da zgolj obiskovanje verskih obredov še nič ne pomeni, še manj pa karakterizira stranko. K sreči ima še pamet in ugled Jožeta Horvata, pa tudi Iva Dimić sliši na krščanskosocialna ušesa. Klerikalizem, Bogu hvala, je pri Slovencih odšel v zgodovino. Ker smo Slovenci politično naivni, bi že verbalna »krščanskost« podvojila število glasov.

Aleš Primc, eden najboljših poznavalcev J. E. Kreka, svoje prave adute (upajmo) skriva v rokavu.

Na tako imenovanem »desnem polu«, najbolj desni, konservativni so dejansko komunisti, ostaja v bistvu liberalna SDS. Njen predsednik je mojster zapletenih političnih razmerij. To mnoge nasprotnike navdaja s strahom, pristaše z upanjem. Premalo poudarja pretekle uspehe, zlasti one v času svoje prve vlade. Kljub vsemu pa nemogočega (verjetno) ne gre pričakovati.

Opazka zgodovinarja

V ključnih momentih slovenske zgodovine, naj bo to protireformacija, kmečki upori, narodna prebujanja, leto 1848, tabori, majniška deklaracija ..., so bili odločilni slovenski Štajerci. Komunistična revolucija ni izšla iz tradicije Šarhovega Pohorskega bataljona, zato je končal, kot je. Zaradi terorja nemškega okupatorja so umanjali in to je bilo verjetno usodno.

Na Štajerskem je udeležba na volitvah že nekaj časa porazna. Niso neodgovorni in premalo patriotski, le naivni niso. V ospredju morajo biti državljani, ne pa njihovo zlorabljanje s pomočjo države ali

osebno nečimrnostjo »voditeljev«.

Stane Granda